काल्यं प्रातःकाले संग्रामं कुरु ॥ हेवीर यद्यपि संग्रामे शत्रोर्बाहुल्यं त्वत्तआधिक्यं नविद्यते ॥ नापि तव फल्गुता लघुता विद्यतेऽथापि सहसा हठात्तवात्र निष्क्रामोनिष्क्रमणं मम नरोचते ॥ कुतस्तत्राह श्रूयतामिति ॥८॥९॥ पूर्वंक्रोधादापतितः सुग्रीवोयुद्धाय त्वामाह्वयते आह्वयत तदा ते त्वया निष्पत्य निरस्तोहन्यमानश्च दिशोगतः ॥ तस्य तथानिरस्तस्य पुनरेत्याह्वानं शंकां जनयत्येव ॥१०॥११॥ कुतस्तत्राह दर्पश्चेति ॥ दर्पोगर्वः व्यवसायोयुद्धविषयः ॥ यादृशश्चनर्दतोनिनादस्य संरंभोत्वद्भिरेतदेतस्य कारणं नाल्पं ॥ अयं दर्पादिः कारणविशेषपूर्वकः ॥ कार्यविशेषत्वात् इत्यनुमितं ॥ १२ ॥ कारणविशेषं दर्शयति ॥ नेति अवष्टब्धसहायः परिगृहीतसहायः ॥ सर्वथा

काल्यमेतेनसंग्रामंकरिष्यसिचवानर॥ वीरंतेशत्रुबाहुल्यंफल्गुतावानविद्यते॥ ८॥ सहसातवनिष्क्रामोममतावन्नरोचते ॥ श्रूयतामभिधास्यामियन्निमित्तंनिवार्यते॥ ९॥ पूर्वमापतितःक्रोधात्सत्वामाह्वयतेयुधि॥ निष्पत्यचनिरस्तस्तेहन्यमानोदिशोगतः॥१०॥ त्वयातस्यनिरस्तस्यपीडितस्यविशेषतः ॥ इहैत्यपुनराव्हानंशंकांजनयतीवमे ॥ ११ ॥ दर्पश्चव्यवसायश्चयादृशस्तस्यनर्दतः॥ निनादस्यचसंरंभोनैतदल्पंहिकारणं॥ १२ ॥ नासहायमहंमन्येसुग्रीवंतमिहागतं॥ अवष्टब्धसहायश्चयमाश्रित्यैषगर्जति ॥ १३॥ प्रकृत्यानिपुणश्चैवबुद्धिमांश्चैववानरः॥ नापरीक्षितवीर्येणसुग्रीवःसख्यमेष्यति ॥ १४॥ पूर्वमेवमयावीरश्रुतंकथयतोवचः ॥ अंगदस्यकुमारस्यवक्ष्याम्यद्यहितंवचः ॥ १५॥ अंगदस्तुकुमारोयंवनांतमुपनिर्गतः ॥ प्रवृत्तिस्तेनकथिताचारैरासीन्निवेदिता ॥ १६॥

सहायसंबंधमूलोयं संरंभइतिभावः ॥ १३ ॥ नन्वितीतितस्यबुद्धिः कुतस्तत्राह ॥ प्रकृत्येति ॥ निपुणः उचितकृत्यनिष्पादने समर्थः ॥ तत्क्षमबुद्धिमांश्च ॥ ननु सहायवंतं वधिष्यामीतिचेत्तत्राह ॥ अपरीक्षितशत्रुनाशकवीर्येण पुंसा सुग्रीवः सख्यंनेष्यति ॥ अतस्तत्सहायभूतः शंकनीयएव ॥ १४ ॥ नकेवलं मदनुमितएवायमर्थः किंतु शब्दप्रमाणादप्यवगतइत्याह ॥ पूर्वमेवेति ॥ यन्मया पूर्वमंगदस्य कुमारस्य वचः श्रुतं तत्तव हितमद्य त्वां वक्ष्यामि ॥ १५ ॥ तदेवाह ॥ अंगदस्त्विति ॥ वनांतं वनमध्यं या तस्मै चारैर्निवेदिता प्रवृत्तिरासीत् ॥ प्रवृत्तिः सुग्रीववृत्तांतः सा तेन मम कथिता ॥ १६ ॥